

Phần 1: Nhập Cuộc Chiến

Đã có tin báo về thông tin: Các sĩ quan Ngụy cấp tá sẽ đi công tác 30 ngày và phải mang theo tiền ăn và đi đường, Nguyễn tiến nghiên suy nghĩ: Làm gì có chuyện dè dặt như thế này, mới cách đây 3 hôm Nguyễn đã gặp mặt tên cán bộ Cộng sản, hẳn nói ít nhất là 3 năm rồi mà. Gia đình Nguyễn năm 54 di chuyển vào Nam sống tại khu Bàn Cờ và ngay tại khu này có tiệm thuốc Bắc do một người Tàu làm chủ, đó là tiệm Lý Văn Niên, cả gia đình Nguyễn từ ông bố tại Nguyễn được ủy thác của ông thầy thuốc Tàu này nên hai bên đã quen biết lâu đời. Sau 30 tháng 4, một bà Nguyễn ghé tiệm này ủy thác thì thầy thuốc người khoảng 40 tuổi ngay tại quầy thuốc, ông thầy thuốc Tàu giới thiệu:

"Đây là anh Tám cán bộ về với gia đình tôi lâu rồi"

Rồi ông giới thiệu thêm là: Sau Tổng Mậu Thân các cán bộ CS bỏ trốn xuống miền Nam truy kích và ông đã đưa anh Tám trên lưng ba nhà, nay thì anh Tám mới xuất hiện. Thời là bệnh tật và kinh hoàng, một tiệm thuốc Bắc cho một tên VC trú ngụ năm, sáu năm mà chính quyền Sài Gòn không hay biết gì hết. Sau đó ông thầy thuốc Bắc quay sang hỏi tên VC rằng:

"Như cậu Nguyễn đây thì phải hết bao lâu anh Tám?"

Tên VC đáp:

"Ba năm"

Bởi vậy nên Nguyễn không bao giờ tin rằng mình chỉ công tác một tháng.

Hành Trình Vào Đĩa Ngạc Đĩa

Tác Giả: Nguyễn Ngọc Luy

Thứ Bảy, 29 Tháng 11 Năm 2008 12:08

Ngày đi trình diễn, Nguyên đèo vó trên chiếc Mobilet cũ tí trỏ ng k thu t Phú Th, tí n i anh trao xe cho v đi v v vì 5 đĩa con nh tí 7 tí 2 tháng tu i còn nhà không ai trông coi. Đ ng nhìn theo bóng dáng ng i v khom l ng trên chiếc xe mà lòng anh nao nao tí h i: Bao gi m i g p l i v con đây? Vì anh bi t r ng chuy n đi này vô h n đ nh mà r i nhi u may ít....

R i cũng nh bao nhiêu các Quân, Cán, Chính mi n Nam khác, ngay trong đêm đó, anh đ c đánh th c đ y lúc 2 gi sáng đ hành quân di chuy n. B n VC thì lúc nào cũng th đ n và l ng g t. Xe đi su t đêm, lúc ch y, lúc ngh , sáng m i tí n i, đó chính là thành ông Năm tí Hóc Môn ch cách Sài Gòn 15 cây s , đ n đ ng này v i xe h i ch c n 30 phút là tí n i. Có l vì chi m đ c mi n Nam quá mau và b t ng nên khi t p trung c trăm ngàn s quan và công ch c ch đ Sài Gòn, b n VC ch a có ph ng án gi i quy t nên Nguyên và nhi u ng i n a n m ch đ i tí thành ông Năm đúng m t năm dài mà ch b h c t p 7, 8 bài chính tr v cái x u xa c a đ qu c M . Trong kho ng th i gian này có m t bi n c đáng nói là: M t đêm đang n m ng , Nguyên b ng t nh gi c vì nghe nhi u ti ng sủng n ngay đ ng sau căn nhà phía hàng rào k m gai bao quanh tr i, nghe c ti ng ng i quát tháo trong đêm. Sáng ra m i hay là có 4 anh em tr n tr i, bò qua hàng rào. Lính canh VC đã b n ch t 3 ng i và m t b th ng, nh ng t t c thi th và ng i đ c mang đi đâu không rõ.

Có m t đ i u b t ti n cho các ng i đi c i t o là không có gi y đ lau sau khi đi c u, m y ng i có g p m t tên cán b CS đ a ti n cho h n đ ngh ra ngoài mua giùm gi y v sinh, tên này tr l i:

"Các anh đ t th không tìm ra ph ng sách gi i quy t à, nghe tôi đây: các anh ki m m t cái áo cũ đ trong nhà tiêu y, m i ng i đi xong thì l y áo đó mà chùi, khi chùi thì chùi m t góc thôi, đ ph n còn l i cho ng i khác, khi nào h t ch thì mang cái áo ra gi t r i dùng l i."

Nguyên tham nghĩ: Con người Xã Hội Chủ Nghĩa quä là có sáng tạo .

Đúng một năm sau, Nguyên và một số anh em khác lại được chuyển trßi, dĩ nhiên là về đêm, về Sußi Mßu, Biên Hòa. Chung quanh rào kẽm gai 3,4 lớp, cách vài chục thước là một chòi canh lớn, VC có một kho súng đạn liên hoàn vào công trßi. Trßi lại chia ra nhiều khu, Nguyên bố trí vào khu A. Do người nhiên Nguyên được cử công tác đi đưa cơm cho một tù nhân được biệt bố trí trong conex (một cái kho băng sßt) tên là Thành, người này là Thißu Tá thußc Nha An Ninh Quân Đßi đã trßn trßi và bố trí lại, được biệt bố trí riêng trong conex trßc ngay bố Chỉ huy của lính VC canh trßi. Mọi người Nguyên đưa cơm cho anh ta, anh thường hỏi nhä có tin tức gì mới không? Đài VOA có nói gì không? Và tâm trí anh ta rất giao động vì không biết sắp phận mình ra sao trong tương lai.

Thời gian này cũng chỉ là tạm bợ và chỉ để cho một chính sách của VC để với tù cải tạo, ngoài các công việc lao động vất vả và việc đi đß thùng củ tiêu. Chính yếu trong thời gian này là làm bố trí khai lý lịch: Bố trí VC tiếp hợp anh em lại phát gißy bố trí khai ra quá trình hoạt động và được biệt là nhäng tội lỗi đã gây ra cho "Cách Mạng". Chúng nói "anh em nào thành thủ tßn thì Cách Mạng sẽ khoan hồng". Nhiều anh em không bố trí khai làm sao, một anh hỏi:

-Thßa cán bộ tôi làm việc tại Trung Tâm huấn luyện chỉ dßy lính chỉ đâu có ra trßn bố trí Cách Mạng thì tôi khai tội gì bây giờ ?

Tên Qußn giáo người mßtong teo, một lé mßi, răng hở hô (VC tiêu biểu) trßi lại:

-Về y mà anh bố trí không có tội à? Anh dßy cho lính Ngßy nó ra trßn cử súng bố trí Cách Mạng thì tội nhäng lỗi, nếu anh không dßy chúng thì làm sao chúng có thể bố trí Cách Mạng được.

Hành Trình Vào Đĩa Ngạc Đĩa

Tác Giả: Nguyễn Ngọc Luyến
Thứ Bảy, 29 Tháng 11 Năm 2008 12:08

Một anh khác hỏi:

-Tôi là một bác sĩ Quân Y chờ chờ a cho binh sĩ bệnh thương, tôi chờ chờ u ngửi i chờ có hỏi ai đâu, vậy tôi phải khai thì gì?

Cũng tên VC đó thôi hỏi anh:

-Lính Nguyễn nó bệnh thương đáng lẽ nó chết, anh hỏi chờ u nó, nó khoả lờ i rồi hỏi ra chi n trông ng bệnh Cách Mạng thì thì chờ a anh còn không nghe anh kia nữa.

Tóm hỏi ai cũng có thì chờ, không có thì chờ bả ra mà khai.

Hơn một năm nay, tuy chờ a bệnh lao đang nặng, nhưng vì chờ đợi m th c h n ch và tinh thần b c chờ, bệnh tật hoàn hành, chờ chờ t chờ a anh em bệnh đều có đều hi u sa sút.

Một buổi chiều, Nguyễn nhìn qua hàng rào th y bệnh cán binh VC chờ v 3 cái quan tài, m i ng i đều đoán là chờ c bệnh VC có đĩa qua đi. Sáng hôm sau VC giảng một h th ng âm thanh t b Ch huy vào trong khu chờ i t o đ ng th i thông báo ngày mai sẽ có cuộc x án các chờ i t o viên tr n tr i: g m có Th nh b nh t trong conex, khu Nguyễn , và 2 ng i khác 2 khu khác...VC cho m i khu c ng i đi ra nghe x án. Sáng hôm sau buổi x án đi n ra, trong tr i nghe rõ m n một vì có h th ng phóng thanh, buổi x án chờ v n v n trong n a t i ng đ ng h , sau khi một tên VC đóng vai Bí n lý công b t i tr ng "ph n đ ng, ngoan c , chờ ng đi Cách Mạng" và đ ng h t hình. Quan toà (một tên VC khác) đ ng ý và cho thi hành án ngay thì chờ (không có Luật sư bệnh h). Th nh và hai ng i n a b b n lính VC b t m t l i đ a

Hành Trình Vào Đĩa Ngạc Đĩa

Tác Giả: Nguyễn Ngọc Luy&#n
Thứ Bảy, 29 Tháng 11 Năm 2008 12:08

ra v&#n sau c&#a b&# Ch&# huy và b&# b&#n ngay t&#i ch&#. Trong tr&#i, các c&#i t&#o viên đang theo dõi phiên tòa qua máy phóng thanh, nghe t&#ng lo&#t súng n&#m ch&#t chúa, anh em nhìn nhau ng&#m ng&#c và b&#i h&#i. Th&#m&#i v&#l&# ra là 3 cái quan tài ch&# vào tr&#i chi&#u hôm tr&#c là dành cho 3 ng&#i tù x&#u s&# vì b&#n án đã có k&#t qu&# tr&#c phiên x&#. Đây là m&#t bi&#n pháp r&#n đe c&#a VC đ&#i v&#i tù nhân và đ&#ng th&#i lúc đó VC s&#p t&#m ch&#c cu&#c b&#u c&# đ&#u tiên t&#i mi&#n Nam VN, chúng mu&#n ra oai.

Phần 2: Miền Bắc Xả H&#i Ch&# Nghĩa

Kho&#ng sáu tháng sau khi đ&#n tr&#i Su&#i Máu (Biên Hòa), vào m&#t bu&#i chi&#u các c&#i t&#o viên đ&#c thông báo t&#i nay s&# t&#p h&#p t&#i sân và mang theo t&#t c&# các đ&# đ&#c cá nhân. T&#i hôm đó b&#n VC chia ra kho&#ng 500 c&#i t&#o khu A thành t&#ng đ&#i, m&#i đ&#i ch&#ng 40 ng&#i và t&#ng t&#ng đ&#i lên xe buýt bùng ch&# đi trong đêm t&#i. Quanh qu&#n m&#t h&#i xe ch&#y ra Tân C&#ng đ&#u xa l&# Sài Gòn - Biên Hòa. B&#c xu&#ng xe là lúc tr&#i v&#a sáng, Nguyên th&#y không nh&#ng vài trăm tù nhân c&#a tr&#i anh mà còn vô s&# tù nhân c&#i t&#o khác t&# các n&#i đ&#a v&#. H&#m&#t m&#i, l&#i thôi v&#i áo qu&#n và v&#t đ&#ng cá nhân, t&#t c&# đ&#c l&#nh đi hàng m&#t lên tàu thành t&#ng hàng dài. Đây là con tàu ch&# hàng tên là Sông H&#ng, tr&#ng t&#i khá l&#n ch&#a đ&#c nhi&#u ng&#i. Nguyên và các tù nhân tr&#o lên tàu và đ&#c h&#ng đ&#n đi xu&#ng h&#m tàu, h&#m tàu cũng khá r&#ng nh&#ng vì có quá nhi&#u tù nhân, kho&#ng vài ngàn ng&#i, nên di chuy&#n tr&# thành ch&#t c&#ng, t&#t c&# ch&# đ&# đ&#ng i bó g&#i, không th&# di chuy&#n qua l&#i đ&#c. Nhìn ra phía xa cu&#i h&#m Nguyên th&#y m&#t cái thùng phi l&#n dành cho tù nhân đi đ&#i ti&#n, nhi&#u anh em xu&#ng tr&#c đã s&# đ&#ng và thùng đã đ&#y nên n&#c ti&#u và phân l&#ng tràn ra ch&#y l&#ng dính vào nh&#ng ng&#i ng&#i c&#nh nh&#ng ch&# ai bu&#n nói gì hay lau chùi gì c&# vì đã quá dao đ&#ng, quá m&#t m&#i r&#i, v&# l&#i cũng không có ch&# nào mà tránh né n&#a. M&#t r&#ng ng&#i ng&#i bó g&#i nhìn nhau mà không di chuy&#n đ&#c n&#a b&#c.

Sau khi đưa các tù nhân xuống hầm tàu, bọn cán binh VC đóng nắp lại cho cửa thang trèo lên boong tàu, mặt trời âm phủ bao trùm mọi nơi.

Nguyên nghĩ tới các cảnh trong phim như: Phim La Mã thì có nô lệ chèo thuyền dưới hầm tàu, hay con tàu chở nô lệ tới Phi Châu qua Tân Thế Giới... Con tàu của Nguyên cũng chẳng thua sút đi đâu. Tàu di chuyển ra khơi, anh em chờ tới giờ xả bàn tán: Họ đưa mình đi đâu đây, ra biển thì tới Côn Sơn hay Phú Quốc. Có người thì nghĩ xa hơn là có lẽ họ đưa mình qua Siberia (Nga sô) để khổ sai và bắt xác thịt đó, mặt người khác thì nghĩ táo bạo hơn là có lẽ họ đưa mình ra biển rồi cho lên tàu để giết chết.

Cả mặt buổi sáng bọn VC lại mở nắp hầm tàu và đứng bên trên chúng xả hai vòi nước xuống để tù nhân có nước uống, sau đó vớt xuống vài hộp đồ ăn khô Trung Quốc cho phân bổ cho người. Dĩ nhiên là chỉ vài anh em người ngay dưới nắp hầm tàu là nhận được tiếp tế này, còn các người khác không có gì để ăn, không lấy gì mà đi lên các buồng tù khác mà đi sao. Nguyên không ăn uống gì khi ở dưới hầm tàu, vì anh sợ phải đi tiêu hay đi tiểu (không có gì để đi). Tuy nhiên suốt 3 ngày đêm Nguyên đã đi tiểu 2 lần ngay tới chỗ anh người, dù đã rất cẩn thận nhưng vì quá chật chội nên nước tiểu của Nguyên đã bắn dính vào 2 buồng tù bên cạnh, trong hoàn cảnh này vớ a lo âu vớ a mặt mặt người có lẽ không nói gì xin lỗi và cũng chẳng ai còn tâm trí mà bắt lỗi gì người có lẽ.

Người dưới hầm tàu, ý niệm về thời gian không có, nhưng Nguyên đoán chừng là con tàu đã đi được khoảng 3 ngày đêm, nhìn lên những khe hở trên nắp tàu Nguyên thấy một vệt sáng ủa vàng chiếu xuống, anh biết là lúc này trời chiếu sáng. Chợt nắp hầm đổ xuống và mặt trời chiếu rọi ra, tay cầm mặt máy phóng thanh chợt giật mình nói oang oang:

Hành Trình Vào Đĩa Ngọt Đĩa

Tác Giả: Nguyán Ngác Luyán

Thứ Bảy, 29 Tháng 11 Năm 2008 12:08

-Chào tất cả các anh, các anh nay đã tới miền Bắc Xã Hội Chủ Nghĩa, lưu ý là miền Bắc Xã Hội Chủ Nghĩa không có các binh tuyến nhiệm vụ miền Nam nên khi lên báo các anh sẽ được tiêm thuốc và tẩy trùng.

Đoàn tù nhân mới tới và chúng tôi bước lên boong tàu rồi đi qua một cái thang gỗ gỗ phẳng nhẵn như đường sắt mịn, miền đất thiên nhiên của chúng tôi CS mà nhìn không xa hơn 10 thước và trở lại. Bên VC tiếp nhận đoàn tù nhân tới là "nhà hàng". Trên báo xe tăng được dàn ra một hàng rào cách vài thước là một Công an mặc quần áo vàng, tay dắt theo một chó berger lớn lớn, tất cả là đồ khố ngụy trang của tù nhân. Chúng tôi xếp hàng đi qua một cái bàn có một nhân viên CS ngụy trang, một người qua đầu được cô này nhét vào mũi 2 giọt nước tỏi, tất cả xong cho bệnh pháp tẩy trùng của miền Bắc Xã Hội Chủ Nghĩa, đêm hôm đó chúng tôi được ngủ trong một kho hàng lớn bên trong, tôi đứng chút thời gian Nguyễn ra phía sau kho hàng có một hộp bom (máy bay Mỹ) có dây nối được ngụy trang, thôi thì mặc kệ, Nguyễn dùng cái áo lót nhúng xuống hộp bom lau mình mới cho đỡ hôi hám.

Tối nay đây, lúc bên nhân viên CS đang báo báo sự sắp xếp, Nguyễn đã gặp được người anh ruột tên Văn (anh tôi nghiệp khóa 5 Thủ Đức), hai anh em ôm chầm lấy nhau rất vui vì không biết có còn gặp nhau không, chỉ 2 phút hàn huyên người người rồi ai về khu người người đó.

Sáng hôm sau, chúng tôi được đưa lên xe lửa, tôi đi một toa, đây là toa xe dùng để chở thú vật, nó là một cái wagon bằng sắt có cửa sắt, và chỉ có một cửa sổ nhỏ bằng hai bàn tay để đưa tôi toa, khi cửa sắt đóng lại thì không có chút không khí, nó như một chiếc quan tài bằng sắt khố ngụy trang. Lúc này vào khoảng tháng 6 mùa hè trời rất nóng nực, xe lửa của miền Bắc Xã Hội Chủ Nghĩa đưa dùng máy tuốcbin Pháp thu được nên chạy rất chậm, và tôi thấy những người sắt còn rất đẫm mồ hôi, tôi lên xe tôi một ga đầu phía người người cho xe phía đi đến tôi, vì có hai xe chỉ có thể tránh nhau tại nhà ga mà thôi, nhưng khi đi tôi thấy người người đi tiếp được. Trong một chiếc quan tài sắt được đóng 30 người người này, mùi xú uất xông lên người người: mùi phân súc vật dẫm sàn xe, mùi mồ hôi quần áo tù nhân lâu ngày không tắm giặt, tôi thêm mùi nước tiểu và phân người người, vì có anh em không nhịn được, đi ngay ra sàn xe. Nguyễn với bàn với các anh em là: nếu ai thấy quá ngộp thì mua nước uống thì tôi người người phải tránh ra ngoài ngụy trang của sổ nhỏ cho người người đó thở mũi vào đó hít một chút không khí bên ngoài cho tỉnh lại, chính vì vậy mà toa xe của Nguyễn tôi người người được bình an tới bên. Khoảng 5 giờ chiều đoàn xe lửa (rùa bò) này tới Yên

Bái thì ng&#ng l&#i đ&# h&#t tù nhân xu&#ng, trong chuy&#n xe này đã có 3 ng&# i tù thi&#t m&#ng vì ng&#p th&# đ&#c khi&#ng xu&#ng t&# các wagon khác.

Trên bãi đ&#t r&#ng t&#i Yên Bái, b&#n VC đã đ&#ng viên dân chúng làm m&#t dãy nhà tiêu dài cho các tù nhân vào đi v&# sinh và m&#i ng&# i ch&# có 30 phút đ&# làm chuy&#n này, bên kia dãy nhà v&# sinh là m&#t cái chòi gác nh&# có m&#t thi&#u n&# đ&#ng gác, khi đi qua Nguyên c&# tình đi sát chòi gác đ&# nhìn rõ ng&# i thi&#u n&#. Ph&#i nói th&#t r&#ng cô ta trông r&#t đ&#p, kho&#ng 19, 20 tu&#i thôi, m&#c áo cánh l&#a tr&#ng, qu&#n lĩnh đen, đ&#u đ&#i nón c&#i m&#i tinh, chân đi dép và vai đeo m&#t kh&#u súng tr&#ng bá đ&# c&#a Liên Xô, mà đeo &# t&# th&# n&#m ngang. Nguyên đi sát nhìn th&#ng vào cô gái, nh&#ng cô gi&# nguyên v&# th&# nhìn th&#ng không ch&#p m&#t, d&#ng nh&# đã đ&#c d&#n dò t&# tr&#c. Đây là m&#t màn bi&#u di&#n c&#a VC, ý nh&# r&#ng mi&#n B&#c XHCN cũng có nh&#ng ng&# i con gái đ&#p và l&#i "anh hùng" n&#a.

Đúng n&#a gi&# sau, cán binh CS lừa h&#t tù nhân xu&#ng ph&# đ&# qua sông. Sang bên kia b&# sông, m&#t đoàn xe Molotova ch&#ng vài ch&#c chi&#c ch&# đ&#i, t&#ng đ&#i m&#t l&#i lên xe và đi v&# h&#ng B&#c. Tr&#i đã xâm x&#m t&#i, đ&#ng đi g&#p gh&#nh không tráng nh&#a, m&#t bên là núi dài thăm th&#m. Nguyên nhìn nh&#ng dãy đ&#i núi xám x&#t vun vút đi mau mà c&#m th&#y tuy&#t v&#ng, anh t&# nh&# : "Càng ngày càng đi xa v&# h&#ng B&#c, càng đi xa Sài Gòn, đi xa ch&# v&# con mình sinh s&#ng, không bi&#t có còn đ&#p nào nhìn th&#y l&#i SaiGon không?". Đang m&#màng suy nghĩ Nguyên gi&#t mình vì nh&#ng ti&#ng con nít hô vang và g&#ch đá ném ào ào lên xe. "Đ&# đ&#o b&#n bán n&#c, đ&# đ&#o b&#n ăn th&#t ng&# i...."

Phía bên trái là đ&#i núi, bên ph&#i là đ&#ng b&#ng nên c&# vài cây s&# l&#i có m&#t làng nh&# n&#m v&# phía ph&#i, và m&#i l&#n đoàn xe đi qua m&#t làng thì ti&#ng hô đ&# đ&#o và g&#ch đá l&#i ném lên ào ào, đ&#p khúc đó tái di&#n trên su&#t quãng đ&#ng dài c&# trăm cây s&# m&#c d&#u tr&#i càng ngày càng v&# khuya. Nh&#ng l&#n sau Nguyên có kinh nghi&#m nên khi th&#y vài ngôi nhà xa xa anh chú ý nhìn xu&#ng ven đ&#ng: M&#t toán con nít có l&# là h&#c sinh x&#p hàng 4 nghiêm ch&#nh, đ&#ng đ&#u là m&#t ng&# i l&#n (có l&# là th&#y giáo hay cô giáo). Khi ng&# i l&#n tu&#i đ&# tay lên làm hi&#u, l&#p t&#c đám con nít la hét, ném ch&#i lung tung. Nguyên nh&# t&#i ngày nào còn t&#i Sài Gòn anh đã th&#y nh&#ng t&#m hình tù binh M&# b&#ng dong đi ngoài đ&#ng ph&# Hà N&#i cho dân chúng la hò ch&#i b&#i. L&#i m&#t màn bi&#u di&#n đ&# đàn áp tinh th&#n ki&#u cũ đ&#c tái di&#n. Kho&#ng 3, 4 gi&# sáng, đoàn xe t&#i m&#t khu nhà có nh&#ng dãy nhà dài làm s&#n b&#ng đ&#t, mái lá, xa h&#n m&#t chút cũng có vài ngôi nhà g&#ch

Hành Trình Vào Đĩa Ngạc Đĩa

Tác Giả: Nguyễn Ngọc Luyán

Thứ Bảy, 29 Tháng 11 Năm 2008 12:08

cũ ká, cách đáng chính cháng vài chác thác, tù nhân đác xuáng xe và cá hai đái vào mát nhà đáng qua đám. Mát cán bá CS báo báng loa cám tay là:

-Đây là trái tù Sán La cáa Tây, hái xáa tái chúng dùng đá giam ngái Cách Máng, nay nhà nác ta tám dùng đá cái táo các anh.

Sau hành trình dài 5 ngày đám tá Nam ra Bác, Nguyễn gán kiát sác, anh máng thám vì đã tái nái. Nám xuáng cái cháng tre dài xáp láp vái các bán tù, anh cháp chán ngá vái nháng giác máng vui buán lán lán, anh má tháy tiáng súng chát cháa và hình ánh cáa ngái tù cái táo bá hành hình gác ngá, máu me đáy mình, anh cũng má tháy anh đáng cùng ngái vá choàng vai nhau đáng trác báng binh Sài Gòn cháp tám hình ká niám.

Táng là sá Sán La mát khoáng thái gian dài đá cái táo, nào ngá chá 12 hám sau, mát đáng xe Molotova sáp đán hát trán gói tù cái táo chuyán đán mát trái tù khác thuác tánh Hoáng Lián Sán, tá chính nái đáy, Nguyễn và các bán đác tán háng mùi vá lao tù cái táo cáa CS.

Phần 3: Lao Đáng Là Vinh Quang

Ngái CS đĩa ra khåu hiåu "Lao đĩa ng là vinh quang" cho dân chúng noi theo, tuy nhiên trong träi từ cũ i täo ngoài sä vinh quang này hä còn nói thêm là thông qua lao đĩa ng sä cũ i täo täng các con ngäi "có täi" väi chä đĩa. Đây là mät điäu läo khoét cäc kä, ai cũng biät là täng đĩa n täi hành đĩa ng, muän cũ i täo mät con ngäi "sai trái" thì phäi phân tích sä viäc täng tän cho hä thäy cái đúng cái sai cũ a vän đĩa n, khi hä đã suy nghĩ đúng thì đĩa ng nhiên sä hành đĩa ng đúng chä không phäi lao đĩa ng khä sai con ngäi mäi có hành đĩa ng đúng. Lao đĩa ng khä sai đĩa cũ i täo là biän pháp cũ a CS nhäm rän đe, häy hoäi và tiêu điät vä thä chät và tinh thän cũ a nhäng ngäi đĩa i kháng väi chä đĩa mà thôi.

Vùng Hoàng Liên Sän có rät nhiåu träi từ räi rác, träi cũ a Nguyên näm trên mät ngän đĩa i län gän suäi näc, có 6 giam läng (nhà däi) bäng đĩa t läp tranh, phía sau là núi räng, phía träc là ngän đĩa nhä, näi trú ngä cho các quän giáo và vä binh CS, mät hä thäng phóng thanh đĩa c näi tä Bä Chä Huy täi các läng cũ a tù cũ i täo. Mäi buäi sáng, sau tiäng käng báo thäc chäng 30 phút là tên Träi träng nói trên hä thäng phóng thanh ra län nh cho täng đĩa i làm công tác trong ngày. Công tác đĩa c tính theo chä tiêu quy đĩa nh, chäng hän nhä công tác đào ao nuôi cá thì mät ngày toán đào phäi đào đĩa c đĩa sä mét khäi đĩa t n đĩa nh, đi räng läy cây cũ t làm nhà thì cây phäi thäng và dài bao nhiêu và đĩa ng kính bao nhiêu, lên räng läy väu (cây tre län) thì phäi läy bao nhiêu cây. Tóm läi công tác nào cũng phäi làm cũ t läc mäi đĩa t chä tiêu n đĩa nh.

Mùa Đông năm äy, träi không thäng xät đám tù nhân, nhiät đĩa vùng Viät Bäc tät xuäng 0 đĩa C, cũ ng thêm mäa đĩa m län nh công. Sau gän 3 năm trong tù, väi cũ ng đĩa lao đĩa ng näng nä suät ngày, khåu phän ăn chä là mät cái bánh bät nhä bao thuäc lá và chút näc muäi, các tù nhân trông thät thäm säu. Bäng thì đói, đĩa i cũ n mäa đĩa m län nh buät ngäi thì cuäc đĩa t, kä thì träo núi leo đĩa i trên nhäng con đĩa ng väa đĩa c väa trän đĩa y nhäng con vät (đäa räng) đĩa đĩa n gän, chät tre mang vä cho đĩa chä tiêu.

Nguyên näm cũ nh mät bän tù tên Cäng, anh này bä cũ t chân phäi täi đĩa u gäi ngoài chiän träng khi anh ta mäi ra träng Sä Quan, tuy väy anh vän äi phäc vä Quân Đäi vì anh là lính chuyên nghiäp, sau năm 75 VC không tha vän bät anh đi cũ i täo. Vì cũ t mät chân nên anh không thä lao đĩa ng nhä các anh em khác, bän VC thäng cho anh ngäi trong cái läu träc Bä

Hành Trình Vào Đĩa Ngạc Đĩa

Tác Giả: Nguyễn Ngọc Luy

Thứ Bảy, 29 Tháng 11 Năm 2008 12:08

Chị Huy đan thúng, rồi học chữ viết, mới lên đi rừng với Nguyên đi ngang qua chòm Cờng ngói, hai người thì nhìn nhau mỉm cười khích lệ. Một ngày vì quá đói mới đi tìm củ mài, quần áo dính đầy bùn đất và trong người đói khát đến tận cổ họng, Nguyên đi ngang nhìn Cờng ngói trong lòng khô ráo, sặc sụa, mới thấy thấy người tiêu cực đến trong Nguyên: Giá mà mình cũng có một chân như Cờng ngói thì mình chắc sẽ được người đây làm việc, như vậy được như các bạn khác.

Với khu phố ăn mới bắt đầu là một cái bánh bột báng bao thuốc lá, trời mùa đông có tuyết, lao động mệt mỏi, trời lạnh phải mặc áo ấm, các tù nhân lúc nào cũng bị cái đói và thời tiết khắc nghiệt đi khắp nơi còn sót lại sau 3 năm lao lý. Con người ta khi chết đi và được người đã cung cấp thức ăn thì sẽ có người làm việc, sau khi đi lao động về buổi tối khi đi ngủ, có lẽ Nguyễn nằm trên người như mình mới có 3 cái quần áo và 7 cái áo rách. Do sáng kiến của một bạn tù Nguyễn và 5 người nữa họp nhau lập ra một giấy hát gọi là hội bánh, mới lên nhận được cái bánh khu phố ăn, 5 người có ra 1/4 cái bánh của mình và trao cho người thì 6. Như vậy 5 người trước đã đói rồi, nay lại đói thêm một tí nữa có sao, nhưng người thì 6 trong bọn được một bữa no bụng sung sướng, cả thế luân phiên mà làm.

Một hôm nay trong trại, các tù nhân xì xào bàn tán về sự xuất hiện của một người tù được biết. Mới lên đi lao động ngang qua dãy nhà của vệ binh CS, anh em đứng thụ ý một người tù làm việc được một cái hầm rộng dài khoảng 2 thước, trên nắp hầm che vài khúc cây gỗ, dưới hầm lúc nào người cũng lên tìm kiếm anh ta (vì đang là mùa mài), không ai tìm được và nói chuyện với anh ta được vì căn nhà vệ binh sát ngay cạnh, không biết vì tìm gì và tìm đâu tìm. Nhưng ai cũng đoán rằng chúng 1, 2 tuần thì người tù đó sẽ chết đói vì đói. Cũng vậy cho tới 2 tháng sau người tù này vẫn sống và được thả ra và cho nhập vào đội tù của tổ sát bên căn nhà của Nguyễn. Lúc đó mới người mới rõ anh tên là Phong trốn trại thì mới thấy khác trong vùng, bắt đầu đi và sau đó bắt đánh như thể người được chuyển về trại Nguyễn (mới khi tù của tổ trốn trại bắt đầu đi, đứng đầu tiên và đứng trước là bọn vệ binh đánh hội đồng trước tiên, có người bắt đánh tìm chết, có người bắt một con mới, may thì bắt thêm mấy người khác sau vài tháng).

Hành Trình Vào Đĩa Ngọt Đĩa

Tác Giả: Nguyễn Ngọc Luy

Thứ Bảy, 29 Tháng 11 Năm 2008 12:08

Một đêm chửa khuya, thầy Phong dắt mấy cây chuối ngọt ngào về nhà, không ai, vợ ông, Nguyễn sà xuống chào hỏi và sau khi thông cảm Phong kể lại câu chuyện trên trên của anh cho Nguyễn nghe....

Phong và 3 người bạn tù khác là Lý, Châu và Nam sau khi đã hoàn thành nhiệm vụ lâu, trong một buổi đi rừng 4 anh bạn ra đi. Đều đi hoàn thành là cả đi về hướng Tây tới Lào rồi cùng họ đi đò băng qua chiểu ngang đất Lào, vượt sông là tới Thái Lan. Các anh chờ đợi một chút ít rồi họ về nên vài ngày là ăn hết, rồi đó các anh ăn toàn bắp chuối hoang trong rừng và đào trùng (giun) nấu nước húp cơm hỏi. Đi được hơn 2 tuần là anh Châu không may lúc băng qua một con suối giẫm lên tảng đá có rêu trơn trượt, bị té và gãy chân không đi tiếp được nữa, người tới đó một đêm bàn tính, thầy không có một phở người nào trong tay, anh Châu quyết định nghỉ một ngày đó chờ chờ và gọi 3 người bạn kia tiếp tục hành trình. Không còn được nữa cả, 3 người còn lại tiếp tục lên đường, khoảng gần 2 tháng sau 3 người tù trên trên đã tới được biên giới Lào và Thái Lan, quá vui mừng các anh ghé vào cái bản (làng của người thiểu số) sát biên giới để kiếm đồ ăn. Phong còn đợi một cái nhón vàng như đĩa cho dân bản nói rừng bạn anh là thầy rừng bạn đi lạc tới đây, xin mua chút ít đồ ăn vì quá đói. Tên Bản trưởng nhìn xuống mấy đôi giày nhà binh của 3 anh có vẻ nghi ngờ. Tuy vậy họ cũng cung cấp một ít dê và sữa dê. Lần đầu tiên trong rừng đã 2 tháng ăn toàn giun dế và bắp chuối nay bỗng nhiên đĩa vào cả thịt một lô chắt béo, họ thấy tiêu hóa phần nào hơn, 3 anh đi tiêu chầy không ngừng trong 3 ngày, chân tay run rẩy không đứng lên được, các anh nằm như xác chết. Một điểu lạ xảy ra là anh Lý trong hành trình này có vết nhốt ký, nằm lê lết nhốt ký rồi ra một dân bản bắt được, thầy là hỏi biết các anh là tù của họ ở đâu. Tên Bản trưởng lập tức sai người đi báo đến công an cách đó chừng 3 giờ đi bộ. Có người dân tới báo cho 3 anh biết là Công an sắp tới bắt đây, nhưng các anh tù này còn hỏi ở đâu mà chầy trễ, đành nằm chờ Công an tới bắt đĩa về lại nhà tù cũ.... Nghe xong câu chuyện, Nguyễn nhìn Phong với đôi mắt kính, anh đang ngó lại trên con người có sức chịu đựng và ý chí sinh tồn như sắt đá.

Phần 4: Lối Lối Ng Tội Phong

Hành Trình Vào Đĩa Ngọt Đĩa

Tác Giả: Nguyễn Ngọc Luy

Thứ Bảy, 29 Tháng 11 Năm 2008 12:08

Mọi tên Quynh giáo thong huênh hoang trc hàng quân cti o:

-Các anh thuy không, chúng tôi là lc lng ti n phong ca kh i CS, r i đây chúng tôi s đánh qua Thái Lan cho các anh xem.

Nói v y có nghĩa là khi CS Qu c T mu n bành tr lng sang n c nào thì VC s là ng i đem quân đi đánh tr c tiên, lính có ch t là lính VC con dân Vi t Nam, n u có thi u súng đ n, quân đ ng thì có Liên Xô và Trung Qu c cho vay, th h sau ca dân VN s tr n này. Đây là đ ng l i ngu xu n, đ gánh n ng lên đ u dân VN, còn 2 n c đàn anh kia v n bình chân nh v i đ th i, đ u này cũng nói lên là b n VC không bao gi nghĩ t i Qu c Gia, Dân T c.

Tr trêu thay Nguyễn l i đ c các Quynh Giáo VC đ a vào hàng ngũ ti n phong ca tr i tù. Cũng t i Nguyễn có cái t t là sau m i ngày lao đ ng m t m i, chi u t i khi đ c phép t m xong anh hay ki m m t b đ t t nh t trong ba lô, m c vào và ng i ngh tr c sân tr i, Nguyễn có khuôn m t th sinh, t m th c, tr ng tr o, lao đ ng hoài mà làn da không b t n ng. Do đó, h n 3 năm nh c nh n, lúc nhàn r i anh v n còn nét th sinh. Anh c ý v n gi cho mình m t nét khác h n các con ng i XHCN. Các tên Quynh giáo đi qua l i nhìn anh không m y thi n c m và ch c ch n trong đ u óc chúng nghĩ là: Tên tù này c n ph i lao đ ng n ng h n n a m i đ c. Th m chí có l n m t tên nói m a mai Nguyễn là: "Trông anh nh là c v n M y."

M t bu i sáng tên Quynh giáo xu ng tr i ch n ra 12 ng i đi làm công tác đ c bi t, dĩ nhiên Nguyễn b ch n đ đi, công tác này là đi thu ho ch ngô (hái b p) trên ng n đ i cách tr i ch ng 5 cây s . B n Nguyễn t i đ i b p và leo lên hái t ng trái cho vào bao t i trên vai, trong khi làm m t tù nhân c m i l n b m t trái b p vào bao thì l i b các cành cây b p non c n và nhai ng u nghi n vì anh ta đói. Nguyễn l i c nhìn 2 tên v binh mang súng AK th y chúng nhìn anh tù nhai cành b p non nh ng không nói gì c . Nguyễn linh c m m t đ u gi s p t i. Khi đã thu

Hành Trình Vào Đĩa Ngạc Đĩa

Tác Giả: Nguyễn Ngọc Luy&n
Thứ Bảy, 29 Tháng 11 Năm 2008 12:08

họ ch xong, tất cả đi xuống ngẩng nhìn đi về, hai tên vệ binh tiến tới nói:

-Mọi anh chị nãy ra trong bao cựa mình mặt bẹp ngô to nhất cho tôi.

Mặt tù nhân ngơ ngách hỏi:

-Cán bộ cho mặt ngơ ngách mặt trái phải không ?

Tên vệ binh không trả lời và nói:

-Tất cả mặt ngơ ngách ngấm trái ngô vào trong miệng và di chuyển.

Cán bộ trái bẹp trong tay, Nguyễn Ngọc thì mặt tên vệ binh sấn tới dõ báng súng lên và quát:

-Dám cãi nhìn hả ?

Trong tình thế này Nguyễn đành đĩa trái bẹp ngấm vào miệng và di chuyển theo anh em. Hai tên vệ binh này mu&n biết đi&n mặt màn kịch làm nh&c: 12 con chó ng&m x&ng n&i đuổi nhau trên đường, đoàn tù nhân cúi mặt đi về trái và phải ê ch& nh&c nh&, ngay cả g&ng mặt ng&i cùng chung số phận cũng không dám nhìn.

Biết mình có tên trong số các lính gác nên Nguyễn không ngạc nhiên khi mặt bẹp chi&u 3 tu&n sau, anh đĩa c&n trong số 100 ng&i cựa 600 tù nhân trong trại đi thành lập

Hành Trình Vào Đĩa Ngọt Đĩa

Tác Giả: Nguyễn Ngọc Luy

Thứ Bảy, 29 Tháng 11 Năm 2008 12:08

một trời một đất. Hai xe Molotova chôn 100 tù nhân tại một khu rừng chôn sấm, rồi đổ c phát dao, cuốc, xới đất thành lập trại, vòng đai bên ngoài là các vệ binh CS đóng chốt chung quanh. Chúng tôi chia làm thành từng nhóm phát quang, dùng đòn bẩy xô đi những tảng đá lớn, lấy cát kê làm nhà, lấy nứa chôn ra đánh thành từng tấm tranh lập mái nhà, nhào đất đắp trát tường, thổi thì đất công chuyên. VC lấy oái oăm đất ra chôn tiêu, những đêm đất chôn làm ra nhà, chúng tôi phải ngủ tại bên con suối nhỏ, 100 tù nhân khốn khổ sau khi lãnh khẩu phần ăn vặt, ăn vặt vỉ và nấm dính thành chùm dẹt đất lập nh, những người ta vào hỏi thăm của nhau mà sinh tồn. Một tháng sau, 6 căn lán đã hoàn thành, một số tù nhân trại cũ và những khác đổ c chuyên tại cho vỉa đất 6 căn lán dài. Các trại tiếp tục làm thêm hỏi trại rừng, nhà cho Quần giáo, vệ binh và trại trại quanh trại.

Ngay tại VN ta cũng có là chính yếu, đã lâu làm rồi Nguyễn chôn đĩa c ăn cũng và chôn một lần cũng thấy no bụng. Một buổi sáng 10 tù nhân đổ c gọi lên Bộ chôn huy đất sấm nhà cho Quần giáo, Nguyễn có một trong toán này. Đợi ngoài hàng hiên chôn lập nh, Nguyễn thấy đất u hề có con chó vàng đang nấm nấm, bên chôn là một chén cũng trại còn đất y, con chó chôn đã no nên cũng ngó thoắt mái chôn chén cũng. Nhìn chén cũng Nguyễn tồn nấm n xao xuyến. Khi đi m lập mình Nguyễn thấy xỏ u hỏi vỉ bên thân: Quần thấy nhìn chén cũng anh có thêm.

Hơn 3 năm lao động khổ sai, đói khát triền miên, các chiến binh ngày nào đã bắt đất u từng người gục ngã, hỏi chôn trại nấm cách: có người vì đói, vỉn lao động cũng gục cho đất chôn tiêu, đêm vỉn đất sáng không bao giờ thức đất y nứa, có người vì đói đi rừng ăn phải trái cây đất mà chôn, cũng có người bị sát nấm cách đất cây rừng chôn xu nấm đề vào mình mà chôn và bên họ chôn thì thôn tình. Những người còn sống thì ăn đất m thì mong sinh tồn: Họ ăn trại hỏi trại quanh vùng: rau má, rau tàu bay, rau díp cá.... Nguyễn nấm chôn một tù nhân tên Bon (tùng sấm tại Ba Xuyên), mồi búa ăn anh đất hái đất y một lon Guigoz cũng đất n lên ăn. Ngay chôn đã chôn, người sống còn thì cũng chôn đất u đất tồn tại.

Một buổi sáng m, kông báo thức đất y thôn sấm vì có lập nh mồi tù nhân phải gánh một gánh

Hành Trình Vào Đũa Ngọt Đũa

Tác Giả: Nguyễn Ngọc Luyến

Thứ Bảy, 29 Tháng 11 Năm 2008 12:08

tranh (nó a chớ ra bớ n thành tồ m phân khá lờ n) chớ tiêu là 12 tồ m mớ t ngớ i, đi tồ i mớ t nớ i cách trớ i 20 cây sớ đớ hớ cho ngớ i làm trớ i mớ i. Nguyên cũng kớ o kớ t gánh nớ ng theo anh em khớ i hành. Chớ ng gớ ng gánh bao giớ trong đớ i, Nguyên thớ y bên vai mình thớ t nớ ng trĩu, anh vớ n cớ cớ t bớ c đi. Mớ t lát sau, trớ i bớ ng đớ mớ a nớ ng hớ t, con đớ ng đớ t bớ t đớ u trớ n trớ t, không may đôi dép cao su cớ a Nguyên lớ i bớ đớ t mớ t chiớ c, anh cớ m chiớ c dép đớ t cớ di chuyớ n, cái chân không dép đớ p đi trên con đớ ng đớ t có nhớ ng hớ t sớ i nhớ làm anh đau buớ t. Ba sớ c ép tồ n công Nguyên mớ t lúc: mớ a nhớ trút nớ c, gánh tranh nớ ng trên vai thớ m nớ c mớ a đè lên đôi vai nớ ng trĩu và đớ i chân đau buớ t nhớ kim châm. Nguyên thớ y đớ i mình sao quá khớ , anh mong mớ t tồ ng sét đánh xuớ ng cho đớ i anh chớ t cho rớ i. Đi mớ t quấ ng nớ a, bên ven đớ ng có mớ t ngôi nhà dân, Nguyên liớ c mớ t thớ y có 2 thanh niên đang đớ ng nhìn mớ a, khi thớ y Nguyên chớ p cho ng ngoài đớ ng, mớ t ngớ i nói lờ n tồ ng:

-Ngày xớ a sớ ng lờ m thì bây giớ khớ nhiớ u.

Mớ t cớ n gió ào tồ i quớ t nhớ ng giớ t mớ a nớ ng hớ t vào mớ t Nguyên chớ y thành dòng trên má anh, Nguyên biớ t trong dòng nớ c đó có lờ n nớ c mớ t anh. Đi đớ c nớ a đớ ng, trớ i mớ a đã ngớ t, Nguyên rớ o bớ c đi cho kớ p mớ t tù nhân tên Hùng trớ c mớ t, hai ngớ i đớ trớ tồ i mớ t căn nhà dân khác có mớ t bà già và hai cô con gái đớ ng đớ a hàng rào sát bên đớ ng. Bà già nói lờ n tồ ng:

-Này tồ i đây đã.

Hai tù nhân bớ c tồ i gớ n, bà già lớ i nói:

-Đói lờ m phớ i không? Chớ mớ t tí.

Cô con gái nhớ tuớ i đớ ng cớ nh xoay mình chớ y vào nhà và tích tồ c sau chớ y ra, hai tay mang hai nớ m cớ m trao cho Hùng và Nguyên. Hai ngớ i tù dứt vớ i cớ m vào miớ ng nuớ t chớ ng, nói lờ i cảm ớ n và quay đi. Bà già còn nói vớ i theo:

-Chỗ u khó làm nhé rồi thì nó cho ăn.

Chỗ p cho ng b... c đi mà lòng Nguyễn đau xót: con ng... i anh đã quá sa đĩa a rồi.....

Ng... i kho... thì đi mau, ng... i y... u thì đi chậm, b... n và binh c... la cà các nhà dân t... t... theo sau, đoàn tù đi kéo dài c... cây s..., nh... ng cu... i cùng m... i ng... i cũng t... i đi. Trên đ... ng v..., Qu... n giáo còn b... t m... i tù nhân vào r... ng ch... t m... t cây v... u ch... t l... ng vác v... H... p tác xã g... n đó, và g... n n... a đem đoàn tù m... i v... t... i tr... i đ... ngh... ng... i.

T... đó Nguyễn đ... c chuyển qua nhi... u tr... i n... a vùng Hoàng Liên Sơn, quanh tr... i nào Nguyễn cũng th... y m... t s... ngôi m... tù c... i t... o đ... p l... p v... i vàng v... i vài dòng ch...` nguy... ch ngo... ch tên tu... i. Đ... c bi... t khi v... đ... n m... t tr... i vùng Yên Bái, Nguyễn đã ch... ng ki... n c... m... t nghĩa trang c... i t... o ch... ng 40 m..., n... i đây toán c... i t... o tr... c đã b... d... ch ki... t l... nên ch... t nhi... u. Nh... ng lúc đi r... ng, th... nh tho... ng anh có g... p các tù nhân thu... c tr... i khác, l... n nào Nguyễn cũng h... i thăm tình hình bên tr... i b... n, nh... t là s... ng... i t... vong. Rút kinh nghi... m các tr... i Nguyễn đã đi qua và tin t... c t... tr... i khác, Nguyễn... c tính sau g... n 4 năm tù đày s... tù nhân thi... t m... ng... m... i tr... i là 7%. Nh... v... y, h... n 100 ngàn SQ Công ch... c mi... n Nam đi c... i t... o, m... t s... i Nam, s... ra B... c kho... ng 75 ngàn thì t... i nay đã có kho... ng 5000 C... i t... o b... thân n... i vùng Vi... t B... c

Phần 5: Nguyễn và Tù Chính Quy

Sang đầu năm th 5, có 10 đầu quân đi CSVN rồi tay đầu phó với số ép Trung Quốc và đầu an toàn các trại tù, tất cả các tù cộng sản di chuyển về miền bắc Trung quốc. Nguyên lên chuyến xe lửa với hàng quan tài suốt năm xa xuôi về hướng Nam. Tại Nghệ Tĩnh, xe lửa đầu tù nhân xuống và đầu các xe Molotova đầu và các trại, Nguyên đầu các đầu và trại tù quân tên là C A (ch này không có trong từ điển VN). Trại Nguyên các C A 14 cây số, gồm 3 khu gần nhau gọi là K1, K3, K4 dành cho tù cộng sản, còn trại K2 cách xa 4 cây số dành cho tù hình số miền Bắc. Trong mỗi trại tù cộng sản có một đầu tù hình số đầu các số tín nhiệm cho làm riêng rồi đầu c lập.

Đây là trại tù thu hoạch quy định bởi vì do Công an quản lý, vậy là tù cộng sản đã trở nên tù chính quy. Luật lệ ở đây khác là mỗi buổi chiều đi tắm danh xưng là họ đến tù nhân vào phòng khóa trái cửa lại, khi đi lao động về, trước khi vào công trại phải bị khám xét kỹ càng. Mỗi đầu có khu lao động riêng của đầu mình, Nguyên đầu các xếp vào đầu nông nghiệp (làm ruộng). Khu phân ăn của tù nhân ở đây cũng khác: có gì ăn nấy, tất cả khi có thu hoạch bắp thì cả trại mỗi người đầu các phá mấy cái, có sắn (khoai mì) thì cũng đầu các 1, 2 củ, có bo bo thì một chén bo bo (một loại hạt tròn có vỏ dai như nylon, ăn vào bao tử không ép nát đầu các về và đi tiêu lại ra nguyên vẹn) và chày là khoai lang khô và một củ sắn trong kho nấu lên cũng chỉ một chén ngang miệng. Do đó tất cả bị đói còn thua cái bánh như bên Quân đội.

Nguyên suốt là làm ruộng, quân áo lúc nào cũng dính đầy bùn đất, mùa đông trại lạnh, một áo mỏng trên, quần đùi dẹt, lại xuống nước tưới đầu gối cây lúa hay làm cỏ lúa, phải xếp hàng ngang đi cầm tưới con m nh hay thò tay xuống gốc lúa tìm cỏ nh đi, khom lưng nh th suốt ngày dẹt trại lạnh làm đôi chân thâm tím và đau lưng vô tận, lại thêm đầu lại ng ng vài phút lại thò tay xuống đất đầu đang bám vào bắp chân ra, cầm con đầu nhảo nhốt kéo căng ra rồi m nh nó m ra, th th ch ng thú về chút nào. Mỗi trại đầu các 2 tuấn, Trại ng trại lại tuyên bố, vì nhà nước ta khó khăn nên giảm khẩu phần ăn tù nhân xuống: Tiêu chuẩn bình thường cho dân là 24 cân một tháng, các tù nhân chỉ đầu các 14 cân một tháng, nay rút xuống còn 9.5 cân một tháng. Anh em xông xáo bàn tán, một chén khoai mì bắp này rút xuống chỉ còn lưng chén. Tinh thần tù nhân giao động hơn. Một tuấn sau Trại ng trại lại tuyên bố đầu ch nh lại là cho tù nhân 12 cân một tháng. Thế là có vài anh em mừng th, th c tính tưới đầu về bắc giảm 2 cân. Đây là th đo của VC, chúng giảm về bớt xuống nhiều lúc đầu sau lại tăng lên chút ít đầu nh tình hình, ngày tưới đầu chúng cũng chỉ trừ bớt 2 cân mà thôi.

Mùa đông tháng 5 tại Nghệ Tĩnh thật trời se lạnh, sương mù nhân bản hơn, chốc chốc gia tăng, đặc biệt là các anh em tuấn tú, trong sương mù nhân đi đi lại lại thì nhìn thấy cái xác không hồn, bản thân họ và phù thủy hoành hành dưới, sự cỏi của tù nhân cũng đã kiệt, những ngày có những đoàn ra ngoài sân nhìn mọi người, ánh mắt trời sát trùng, trông thật kinh hoàng. Nguyên thì mình nhìn bản thân mình tam cấp cao bằng mắt gang tay, anh bước lên trên rồi dùng cả hai tay vịn vào đầu gối mình đĩa đĩa chân thì hai lên, anh suy nghĩ: tình thế này thì mình chỉ sống được một năm nữa là cùng.

Đến sống còn, tù nhân ăn bất cứ cái gì "ngọt ngào". Nguyên cũng không ngoại lệ, mình bữa làm ruộng anh thì ruộng của dưới ruộng ăn sống thì chỉ vài chục con, anh và người bạn bắt được con rận, lập tức cho vào lồng chia nhau ăn thì chỉ. Một hôm bắt được con Cù lòn anh em nhìn chia nhau ăn ngay, Nguyên cũng ăn chút chút khi bắt được thân bắt được chia cho anh. Nguyên nhớ là có một anh đầu đĩa của con chuột thì đĩa và phòng, anh đi tìm cây đóm hút thuốc lên quẹt số số cho hết lông rồi xé ra ăn thì chỉ máu me phun ra tùm lum. Trò chơi của tôi đã đến hồi kết thúc.

Nguyên đã chuyển sang đi đi lại lại, có 3 người một xe ba gác đi xa trời chỉ 15 cây số thì khu ruộng rồi đến xe mang về. Vì đường dài đi qua vài làng dân nên mình tên Công an họ tên gì là phè, la cà vào nhà dân thì phía sau rất xa, vì tôi có một chút nghề nghiệp ngôi làng giữa đường. Do đó, Nguyên có dịp tiếp xúc với dân địa phương và hiểu nhiều: Nghệ Tĩnh là cái nơi của Cách Mạng Vô Sản mà dân chúng thì thật là nghèo đói, trẻ sinh được nuôi bằng cách dùng các hạt bắp giã nhỏ cho vào nồi đun lên lấy nước uống, nghe nói trời thì có khoai mì, khoai lang mà khi tù nhân thu hoạch xong thì số gạo thì ít, có nhiều người, kể cả thiêu phôi mình sanh, đi bộ 2 ngày đêm mình thì trời tù hủu mong một đĩa chút chút phôi còn sót lại, đường lúa thì hủu hủu, tiếng nói địa phương nghe...

Phần 6: Tin Vui Giữa Lúc Tuyệt Vọng

Vào lúc tuyệt vọng, chủ tù nhân được thông báo: Chính quyền cho phép thân nhân ra thăm nuôi tù cải tạo, anh em hãy lập kế hoạch đi (sau này Nguyễn mới biết là lúc đó hai chính phủ Miền và VC đang thảo luận về việc ra đi của tù cải tạo). Vài tuần sau thân nhân đã ra thăm lại rai, không bà vợ cải tạo nào mang được 20 kí thóc phẩm ra thăm chúng. Nguyễn được gọi ra gặp và đưa con trai 12 tuổi ngày 28 Tết năm đó. Được vào căn nhà thăm nuôi, anh đã thấy một tên Quân Giáo ngồi ở cái bàn nhôm bàn vẽ anh ngồi để canh chúng tù nhân nói chuyện. Với Nguyễn trông gầy hèn đi với vẻ nhũn nhẽm và âu lo, Nguyễn đau lòng và biết trên đôi vai gầy guộc của nàng đang gánh nặng một người chúng tù tội và 5 đứa con thơ. Với chúng không nói gì nhũn nhẽm vì sợ hãi nên đi tên Công an kiểm tra. Sau 30 phút quy định Nguyễn vác đồ về trại rồi mới bắt bao đồ lấy ra chai một người một người vào miếng, chúng ngồi thụp vào lều và chúng hàng làm anh dễ mê. Nguyễn đã từng ăn biết bao lần ở các nhà hàng Chợ Lớn, Sài Gòn nhưng chưa bao giờ anh thấy ngon bằng người một người trong miếng. Đêm hôm đó, anh khó ngủ vì cách một hàng rào trại là với anh ngồi bên ngoài, thật quá gần mà cũng quá xa cho Nguyễn.

Với Nguyễn ngày Tết không chịu và cần người xin thăm chúng một lần nữa. Sau khi xua đuổi với lều, tên Trưởng trại cho Nguyễn ra gặp về 30 phút nữa ngày một người một Tết. Lần này các tên Công an buồn vui chơi ngày Tết không giám sát nên với chúng nói chuyện được nhũn nhẽm, với chúng bàn tính cho vài đứa con đi với biên vì có người quen có tàu vượt biên. Sáng hôm sau với Nguyễn đưa con đi bộ 14 cây số ra quán lều đáp xe về Nam.

Như thăm nuôi, và của cải san sẻ, trại tù có đủ đủ hi vọng sinh đôi chút. Đầu năm tháng 6, Nguyễn và các bạn tù lều chuồn đi chuyển, lúc này nhũn nhẽm tên Công an đã nói chúng là: Đi về Nam và các anh sẽ được đi Miền. Dám tù nhân vì đã bị ghét quá nhũn nhẽm nên không dám tin là sự thật. Nguyễn và các bạn tù được đưa lên xe lều xuôi Nam, lần này được ngồi trong toa hành khách có ghế, những người một người một người cùng lều với nhau. Nguyễn cùng chung với một ông Thầy chùa trại tù, ông này là Sĩ quan được đưa vào Quân đội là đeo lon Đồi úy ngày, thì

Hành Trình Vào Đĩa Ngạc Đĩa

Tác Giả: Nguyễn Ngọc Luyến
Thứ Bảy, 29 Tháng 11 Năm 2008 12:08

nghe ông mẹ đeo lon đĩa c 3 tháng thì bỏ đi c i t o.

V Nam, Nguyễn đĩa c đĩa v tr i Z30C Hàm Tân, n i đây Nguyễn th y tình hình đĩa c đĩa i thay khá nhi u: Khác v i ngoài B c, dân chúng trong Nam có đĩa y c m tình v i tù c i t o, thân nhân tù c i t o lên thăm đĩa u đĩa n vì đĩa ng sá ti n l i, b n Công an ăn h i l nhi u c a tù nhân và thân nhân nên có ph n đĩa hà kh c. Vì i tù quá lâu nên tù nhân có ph n chai đá, thêm vào khí h u m áp và c ng đĩa lao đĩa ng t ng đĩa i h n. Nguyên cũng th y đĩa ch u ph n nào, so sánh v i các tr i tù ngoài B c thì Hàm Tân ch b ng phân n a ph n c c nh c.

M t năm sau, tháng 6 năm 1982, Nguyễn c m t gi y phóng thích và 20 đĩa ng b c VC, ti n xe đồ tr i phát, b c ra kh i nhà tù sau 7 năm lao lý, anh đã tr i qua 11 tr i tù kh sai. Đi b ra t i đĩa ng chính, anh đĩa ng l i quán n c bên đĩa ng mà bán khoản vì 20 đĩa ng không đĩa ti n xe v Sài Gòn. Ng i ch quán ch y v i ra nói r ng:

-Ông là Nguyễn ph i không? V ông mẹ i khi lên đây đĩa u ghé quán c a tôi, bà có g i tôi 100 đĩa ng, ch lúc ông ra tr i đĩa a cho ông v xe.

C m ti n Nguyễn th m c m ph c v , nàng đã lo tr c m i th cho anh. X m t i Nguyễn v t i nhà, v con hàng xóm tíu tít h i thăm, anh b c vào nhà ng i lên chi c gh năm x a kê sát c a s , hình nh nói v n còn đó ch đĩa i anh. V con v n bao quanh c i nói, ch có đĩa a con gái út 7 tu i đĩa ng xa nhìn t n ng n. Khi anh đi nói m i 2 tháng tu i, ch c nó l lũng khi có ng i đàn ông xu t hi n trong nhà. 11 gi đêm các con đã ng , Nguyễn lên gi ng ôm hôn v , anh mu n ng i l i cái mùi quen năm x a mà lâu r i anh không đĩa c ng i.

Hành Trình Vào Đĩa Ngạc Đĩa

Tác Giả: Nguyễn Ngọc Luy&#n
Thứ Bảy, 29 Tháng 11 Năm 2008 12:08

Phần Kể: Lối Đi Ch

x&#y ra tr&#c ngày anh ra đi thì lý t&#ng quá, nh&ng n&u nó x&#y ra ch&#m h&#n thì cũng T&# m&#y năm tr&#c, v& Nguyễn đã xin làm Công nhân viên đ&# gi&# ngôi nhà và kh&#i b&# đ&#i đi vùng kinh t&# m&#i, l&#ng h&#ng ch&ng là bao. Nguyễn làm đ&# ngh&# đ&# giúp v&#, nu&#i con, t&# th&# m&#c, nu&#i gà đ&# đ&#n r&#p ki&#ng rong, gia đình s&#ng th&#t ch&#t v&#t, l&#i thêm n&#n Công an khu v&#c sách nhi&#u đ&# đ&#u, Nguyễn kiên nh&#n ch&# đ&#i m&#t thay đ&#i l&#n. Và nó ch&# đ&#n sau 8 năm dài.

Tháng 7 năm 1990, Nguyễn và gia đình t&#i M&# theo di&#n HO. Sau 2 năm d&#ng s&#c, Nguyễn làm vi&#c cho m&#t hãng m&#n xe h&#i t&#i phi tr&#ng đ&#a ph&#ng. 11 năm sau c&#m th&#y y&#u s&#c, Nguyễn xin ngh&# h&#u &# tu&#i 64.

Bu&#i chi&#u r&#nh r&#i, Nguyễn hay ng&#i sau sân nhà ph&#i n&#ng, anh vu&#t mái tóc nay đã hoa râm và nhìn qua khung c&#a ki&#ng vào trong b&#p, n&#i v&# anh th&#ng đ&ng n&#u b&#p, anh th&#y tóc n&ng cũng đã đ&#m s&#ng và g&#ng m&#t xuân s&#c ngày nào nay đã h&#n lên nhi&#u nét ch&#u đ&ng và u bu&#n xa v&ng, g&#ng m&#t đ&#c tr&ng nh&#t c&#a v&# các chi&#n binh trong th&#i ly lo&#n.

Nguyễn th&#ng t&# an&#i, nh&ng, cay đ&ng c&#a v&# ch&ng anh là cái giá đ&# đ&#i l&#y vé tàu cho các con anh t&#i mi&#n "đ&#t h&#a". H&#n n&#a cũng nh&# s&#ng v&#i CS 15 năm mà anh hi&#u rõ h&#n v&# con ng&#i h&#: M&#t t&#p đoàn b&#o ng&#c, tham ô và vô luân. T&#p đoàn này t&#t ph&#i s&#p đ&# theo bánh xe l&#ch s&#. Nguyễn l&#i ch&# đ&#i ngày đó. Nó v&#n t&#t, vì anh ch&#t nh&# l&#i câu nói c&#a m&#t danh t&#ng c&#n đ&#i "Ng&#i lính già không bao gi&# ch&#t, ng&#i lính già ch&# phai m&# đ&#n v&#i th&#i gian."
Tháng 11/2005